

Stockholmis 15. oktoobril 1982.

Armas Hilde Juurma!

Teie m. a. mulle saadetud jõulu- ja uue aasta tervituse kaassas oli ka lühike kiri, mille eest ma ei ole Teid veel tänanud. Teen seda nüüd ^{lõpu} aasta hiljem, sest parem hilja kui mitte kunagi! Loodetavasti töötate ka käesoleval õppeaastal oma õpitud ja armastatud tööväljal. Omaltpoolt soovin selle jätkumist. Töö on see, mis meid püsti hoiab kuni hauakaldani või krematoriumi ahjukseni. Aga kuidas elab Teie tütar ja tema pere? Kui kõrgele on Teie tütar oma ametireedelil juba jõudnud? Küsitamati ka Teie väimees? Teie tütre tütar õppis saksa keelt kallekuga koalis. Kui kaugelt on ta juba jõudnud? Kas ta on juba keskkoolist läbi? Kui ma õigesti mäletan, siis Teie tütrel on val teine laps. Kui kaugelt on temagi jõudnud? Nagu näete, on mul palju küsimusi. Aga muidu isa tavatses ikka öelda, et küsija suu peale ei lööda. Nii ma loodan, et Te minugi suu peale löö, sest mul on veel küsimusi. Tuleval kevadel täidub 50 aastat Teie lennust Tartu Pedagoogiümist. See on märkimisväärne tähtpäev, mis ei kardu üialgi. Kas on mõeldud klassi kokkutulekut sel puhul? Ja veel rohkem: kas on vastavad

eltkööd juba täies loos? Kõige tähtsam on ju küsimus: kes õpetajast ja õpilastest on veel elavate kirjas ja kes neist viibib kodumaal? Noib-alla on midagi juba tehtud? Eitaval korral peab keegi seda algatama ja vajalike eltkööde teostamiseks asuma.

Näga võimustav oli kuulda häid uudiseid Hilja Söödist! Jaa, ta oli minu klassis ja ma mäletan teda väga hästi. Ka tema klassil täitub ja tuleval kevadel 50 aastat seminari lõpetamised. Mind huvitab väga kas ka Tema on mõelnud klassi kokkutulekut, ~~ml~~ eitaval korral peakord nemadki asuma kokkutulekus vastavate eltkööde tegomisele ja selgitama, kes nende klassi õpetajast ja õpilastest on veel elavate kirjas ja ^{kes} viibivad kodumaal.

Kahjuks minul ei ole Hilja Söödi aadressi. Aga kas ma võin Teid paluda talle kirjutada ja kõigepealt teda tervitada minu poolt ja küsida, kas nende klass on juba mõelnud pedagoogi/seminari lõpetamise 50. aastapäeva tähistamiseks ja vastavate eltkööde tegomisele asunud?

Sellele pikale kirjale lisem seekord ühe foto, mis on äsja võetud. Loodekarasti tunnete ära sellel olevad. See on mõeldud tibatilkakeseks tännähuks mulle kunagi saaditud esemete eest.

Parimaid terivusi Teile, Teie tütrele ja Tema perele ja Teile üle! Sobival võimalusel palun tervitada ka Karli ja kõiki Teie klassikaaslasi!

Herman Rajamaa